

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น
สำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย

นางวิลาวัลย์ หล้าสุยะ

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ๒

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์ลำปาง)

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น
สำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัย

นางวิลาวัลย์ หล้าสุยะ

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

รายวิชา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ๒

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์ลำปาง)

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

ชื่อเรื่อง

การพัฒนาวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจับเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย

ชื่อผู้วิจัย นางวิลาวัลย์ หล้าสุยะ

ปีที่ทำวิจัย ๒๕๖๑

บทนำ

จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ส่งเสริมพัฒนาการเด็กผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยโดยถือว่าการเล่นเป็นงานของเด็ก เด็กเรียนรู้จากการเรียนปนเล่น ผลจากการวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัยของเด็กปฐมวัย ชั้นเตรียมอนุบาลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในความรับผิดชอบ พบว่า ในภาคเรียนที่ ๑ ของทุกปีการศึกษา เด็กส่วนมากมีคุณลักษณะตามวัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณลักษณะตามวัยด้านอารมณ์จิตใจเรื่องคุณธรรมและจิตใจที่ดีงาม ซึ่งสังเกตจากการเก็บของเล่น เด็กๆจะเก็บของเล่นไม่ถูกที่ บางคนเมื่อถึงเวลาเก็บจะเก็บของเล่นอย่างเชื่องช้า เก็บของเล่นมาปะปนกัน โยนของเล่นส่งเสียงดัง ทำให้ของเล่นชำรุดเสียหาย กล่าวโดยสรุปคือเด็กขาดวินัยในตนเอง จากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาพบว่ายังขาดกระบวนการอบรมดูแลและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการของเด็ก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ สังคมของครอบครัว การไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องตลอดจนการมีภารกิจรับผิดชอบมากเกินไปของครูผู้สอน เช่น เมื่อผู้ใหญ่ไม่มีเวลาอบรมเด็กและขาดการดูแลที่ถูกต้องวิธี เมื่อเด็กเล่นของเล่นเสร็จผู้ใหญ่จะคอยเก็บให้ ทำให้เด็กไม่เคยชินกับการเก็บของเล่นด้วยตนเอง เด็กบางคนมีความคับข้องใจ เพราะถูกบังคับมากเกินไปจึงมีพฤติกรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจด้วยการขว้างปาของเล่น หยิบของเล่นที่โรงเรียนกลับไปเล่นที่บ้าน เด็กที่ซุกซนผิดปกติบางคนก็เป็นเด็กที่พ่อแม่รักมาก ตามใจและปกป้องมากเกินไปส่วนเด็กที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มักจะเป็นเด็กที่พ่อแม่ไม่ต้องการเกลียดชังและทอดทิ้งให้อยู่คนเดียว บางทีก็ถูกลงโทษจากพ่อแม่ที่มีปัญหาทางอารมณ์ เด็กๆจึงขาดวินัยในตนเอง ครูจึงต้องพยายามหาทางแก้ไขด้วยวิธีการที่เป็นระบบและไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิตเช่น การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การให้คำชมเชย ให้รางวัล การให้คะแนนหรือหักคะแนน การให้ในสิ่งที่เด็กต้องการ ให้การยอมรับและเอาใจใส่

ในช่วง ๖ ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงที่มีความสำคัญที่สุดเป็นระยะที่เด็กสามารถพัฒนาในด้านต่างๆได้อย่างรวดเร็วจึงง่ายต่อการเรียนรู้และสามารถส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ดี ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานของการพัฒนาชีวิตที่มีคุณภาพต่อไป

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ช่วยให้ได้แนวทางการพัฒนาความมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจับเก็บของเล่นในระดับปฐมวัย เพื่อให้ครูและผู้ที่มีปฏิสัมพันธ์กับเด็กที่มีความสนใจ นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เป็นจริงของตนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น

ขอบเขตการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ เด็กนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุระหว่าง ๓-๔ ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันติสุข จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน ๑๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุระหว่าง ๓-๔ ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล ๑ จำนวน ๑๐ คน

การได้มาของตัวอย่างด้วยวิธี เลือกแบบเจาะจง

๒. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย

๑. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น

๒. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความมีวินัยในตนเอง

๓. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้เป็นการพัฒนาเด็กให้มีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการเก็บของเล่น โดยมีระยะเวลาในการทดลอง ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๕ วัน ในแต่ละวันทำการทดลอง ๑ ครั้ง ในกิจกรรมเสรี ครั้งละ ๒๐ นาที

นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย

คำศัพท์ ๑ เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย-หญิง อายุระหว่าง ๓-๔ ปี จำนวน ๑๒ คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็ก ๑ ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันติสุข อำเภอดอยหล่อ จังหวัดเชียงใหม่

คำศัพท์ ๒ วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตนให้เป็นไปตามข้อตกลง ได้แก่

๒.๑ เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม

๒.๒ ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น

๒.๓ ไม่แย่งกันเก็บของเล่น

๒.๔ เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน

๒.๕ เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน

๒.๖ จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงกล่อง/ตะกร้า ได้อย่างเรียบร้อย

๒.๗ จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย

- ๒.๘ ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น
- ๒.๙ ยืมแยมแฉ่มใส่ขณะเก็บของเล่น
- ๒.๑๐ จัดเก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

คำศัพท์ ๓ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น หมายถึง วิธีการส่งเสริมให้เด็กจัดเก็บของเล่นได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ประกอบด้วย การเล่นเกม การแสดงบทบาทสมมุติ การทำสมุดเด็กดี โดยมีหลักการดังต่อไปนี้

- ๓.๑ สร้างข้อตกลงโดยใช้การเล่นเกมและการแสดงบทบาทสมมุติ
- ๓.๒ ฝึกปฏิบัติโดยกระตุ้นเด็กที่มีพฤติกรรมพึงประสงค์ด้วยการให้แรงเสริมทางสังคมตามความเหมาะสมของสถานการณ์ เช่น ชมเชย พยักหน้า ยืม โอบไหล่ และแรงเสริมแลกเปลี่ยนได้แก่การให้สติ๊กเกอร์รูปหัวใจ ๑ ดวงเมื่อเด็กจัดเก็บของเล่นตามข้อตกลงได้ ๖ ข้อขึ้นไปในแต่ละวันแล้วนำไปติดในสมุดเด็กดี เมื่อครบ ๕ ดวงใน ๑ สัปดาห์ สามารถนำไปแลกสติ๊กเกอร์รูปภาพที่เด็กๆชอบได้ ๑ รูป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจากแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้การวางเงื่อนไขแบบการกระทำ (Operant Conditioning) ทฤษฎีของสกินเนอร์ ซึ่งอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรได้ดังนี้

กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น

- ๑ กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติจากนิทานเรื่องของขวัญจากนางฟ้า
- ๒ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นโดยการเรียงของเล่นได้ถูกที่อย่างเรียบร้อย
- ๓ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นโดยจัดเก็บของเล่นเข้าชุดได้อย่างเรียบร้อย
- ๔ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นโดยให้ความช่วยเหลือเพื่อน

ความมีวินัยในตนเอง

- ๑ เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม
- ๒ ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น
- ๓ ไม่แย่งกันเก็บของเล่น
- ๔ เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน
- ๕ เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน
- ๖ จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงกล่อง/ตะกร้าได้อย่างเรียบร้อย
- ๗ จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ได้ถูกที่อย่างเรียบร้อย
- ๘ ความช่วยเหลือเพื่อนในการจัดเก็บของเล่น
- ๙ ยืมแยมแฉ่มใส่ขณะเก็บของเล่น
- ๑๐ เก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยที่ใช้ระเบียบวิจัยเชิง คุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลจาก เด็กนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุระหว่าง ๓-๔ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นเด็กเล็ก ๑ จำนวน ๑๐ คน ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้แบบกลุ่มเดียวมีการวัดก่อน-หลัง (One Group Pre Test-Post Test Design)

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองขณะจัดเก็บของเล่น ซึ่งเป็นเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองขณะจัดเก็บของเล่น โดยมีขบวนการสร้างดังนี้

๑. ศึกษาและวิเคราะห์คุณลักษณะตามวัย พบว่า เด็กในความรับผิดชอบยังขาดวินัยในตนเองซึ่งเป็นคุณลักษณะตามวัยที่จำเป็นในด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น

๒. ศึกษาและวิเคราะห์ผู้เรียนที่ขาดคุณลักษณะตามวัยดังกล่าว

๓. ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะตามวัยด้านคุณธรรมจริยธรรม เรื่องการจัดเก็บของเล่น พบว่า เป็นคุณลักษณะตามวัยในพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ

๔. ศึกษาแนวทางวิธีแก้ไขปัญหาและกิจกรรมที่จะนำมาใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการ พบว่า กิจกรรมการจัดเก็บของเล่นเป็นวิธีการที่จะช่วยให้เด็กมีคุณลักษณะตามวัยตามที่หลักสูตรต้องการ

๕. ศึกษา วางแผน ออกแบบกิจกรรมและ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๖. ดำเนินการจัดทำตามที่วางแผนไว้

๗. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

๘. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน (รายชื่อในภาคผนวก ก.)

๙. สังเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ ท่าน เพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนา

๑๐. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๓ ท่าน ไปทดลองใช้กับ เด็กปฐมวัยชั้นเตรียมอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลสันติสุข อำเภอตอโฮง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

๑๑. นำเครื่องมือที่ได้ทดลองใช้มาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วจึงนำไปใช้จริง

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองขณะจัดเก็บของเล่นสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน ๑๐ คน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๑

๒. สังเกตพฤติกรรมตามรายการเครื่องมือวิจัยด้วยการประเมินให้คะแนนพฤติกรรม ตั้งแต่ระดับไม่แสดงพฤติกรรม แสดงพฤติกรรมโดยมีผู้แนะนำ (เพื่อน , ครู) และแสดงพฤติกรรมด้วยตนเอง ทั้งนี้มีการให้ค่าคะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ ๐ ๑ ๒ ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธี

๑. ผู้วิจัยได้รวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคล ที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวัน
 ๒. รวมคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละวันให้ครบ ๑ สัปดาห์
 ๓. หาค่าคะแนนรวมจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละสัปดาห์ จนครบ ๔ สัปดาห์
 ๔. แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจับเก็บของเล่นใน ๔ สัปดาห์ ไว้ในตารางเดียวกัน
- เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการทำให้เด็กมีวินัยในตนเองด้วยกิจกรรมการจับเก็บของเล่น

สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X})

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

สรุปผลการวิจัย

ตอบวัตถุประสงค์ เด็กปฐมวัยชั้นเด็กเล็ก๑ มีวินัยในตนเองอยู่ในระดับสูง มีพัฒนาการที่ดีตามข้อตกลงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอด ๔ สัปดาห์ จากระดับค่าร้อยละ ๕๙.๓๖ , ๗๒.๕๕ , ๘๐.๗๗ และ ๘๖.๐๕ ตามลำดับ

การสะท้อนผลการเรียนรู้

ความคิดเห็นของครู/ บทเรียนที่ผู้เรียน ครู ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เรียนรู้จากกระบวนการวิจัย

จากประสบการณ์ด้านการสอน และประสบการณ์ที่ได้รับจากการดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาวินัยในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยครั้งนี้สามารถนำมาสรุปเป็นข้อเสนอแนะดังนี้

๑. ก่อนนำไปใช้ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตร แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ตลอดจนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวินัยในตนเอง ให้เข้าใจอย่างชัดเจนเพื่อประยุกต์แนวคิด หลักการ และและทฤษฎี มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูง

๒. การดำเนินการพัฒนาความมีวินัยในตนเองมักถูกมองว่าเป็นเรื่องยากและเป็นนามธรรม แต่ความเป็นจริงแล้ว สามารถส่งเสริมให้เกิดขึ้นได้ในเด็กทุกวัยเพียงแต่ต้องมีวิธีการและกระบวนการที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ประเด็นสำคัญคือต้องค่อยเป็นค่อยไป

๓. ก่อนดำเนินการต้องเตรียมสื่อ วัสดุอุปกรณ์ มาเป็นอย่างดี เพราะเด็กมีช่วงความสนใจสั้น ต้องจัดกิจกรรม โดยเฉพาะการเล่นให้เด็กมีความประทับใจ จะเป็นการสร้างแรงจูงใจได้เป็นอย่างดี

๔. การกำหนดเวลา ในการปฏิบัติกิจกรรมเด็กจะยังดูเวลาไม่เป็นแต่เด็กสามารถจำตัวเลขได้ เมื่อครูผู้สอนกำหนดเวลาในการจัดเก็บของเล่น ๑๐ นาที ครูควรพูดว่า ให้เวลาเก็บของเล่นจนกว่าเข็มยาวจะชี้ ที่เลข ๕ (ขณะนั้นเข็มยาวชี้ที่เลข ๓)

๕. การวิจัยในลักษณะนี้สามารถนำไปใช้กับเด็กพิเศษได้

๖. ก่อนดำเนินการจะต้องมีข้อมูลหรือสารสนเทศที่สมบูรณ์และถูกต้องชัดเจน กล่าวคือต้องมีการวิเคราะห์พัฒนาการ คุณลักษณะตามวัย พฤติกรรม โดยต้องใช้เครื่องมืออย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง

๗. เลือกวิธีการหรือสื่อที่จะนำมาจัดทำหรือพัฒนาโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความพร้อมวุฒิภาวะ ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของเด็กในแต่ละช่วงอายุ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยต่อไปนั้นผู้วิจัยเสนอว่าควรทำการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยในด้านอื่นๆ อีก นอกเหนือจากการพัฒนาความมีวินัยในตนเอง นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กปฐมวัยควรดำเนินการกับกลุ่มประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีลักษณะเฉพาะต่อไป

รายการอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช ๒๕๖๐**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา. ๒๕๖๑.

จินดา น้ำเจริญ. **การศึกษาความมีวินัยในตนเองด้านสิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมลักษณะนิสัยแบบวางแผนปฏิบัติ ทบทวน**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย).

นิรัชรา จันทิหล้า. **การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิครรถกรกับเทคนิคตัวแบบต่อพฤติกรรมการรักษาความสะอาดของชั้นเรียนและความเป็นระเบียบของอุปกรณ์เครื่องใช้ส่วนตัวนักเรียน**. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ๒๕๑๔. (เอกสารอัดสำเนา)

สินหพัฒน์ อรุณธารี. **การพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมและสื่อในกิจกรรมเสรีสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อสร้างระเบียบวินัย**. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ. ภูเก็ต. ๒๕๔๓.

ภาคผนวก

แนบ....

- เครื่องมือวิจัย
- ภาพขณะดำเนินการกิจกรรมการวิจัย
- แผนการจัดกิจกรรม/ ชิ้นงาน/ เอกสารประกอบ
- เอกสารอื่น ๆ

๑ แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย
เรื่อง วินัยในตนเองขณะเก็บของเล่น

แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย
เรื่อง ความมีวินัยในตนเองขณะจัดเก็บของเล่น

ชื่อ.....นามสกุล.....

สัปดาห์ที่.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของเด็กขณะจัดเก็บของเล่นตามพฤติกรรมที่กำหนด แล้วขีดเครื่องหมาย / ลง
ในช่องคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

รายการสังเกต	ระดับการประเมิน		
	๒ แสดงพฤติกรรม ด้วยตนเอง	๑ แสดงพฤติกรรม เมื่อมีผู้แนะนำ	๐ ไม่แสดง พฤติกรรม
๑.เก็บของเล่นอย่างทะนุถนอม			
๒.ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น			
๓.ไม่แย่งกันเก็บเล่น			
๔.เก็บของเล่นทุกครั้งโดยไม่ต้องเตือน			
๕.เก็บรวบรวมของเล่นได้อย่างครบถ้วน			
๖.จัดเก็บของเล่นเข้าชุดลงกล่อง / ตะกร้าได้อย่าง เรียบร้อย			
๗.จัดวางเรียงของเล่นใส่ตู้ได้ถูกต้องอย่างเรียบร้อย			
๘.ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น			
๙.ยิ้มแย้มแจ่มใสขณะเก็บของเล่น			
๑๐.จัดเก็บของเล่นเสร็จเรียบร้อยตามเวลาที่กำหนด			

๒. ตัวอย่างสมุดเติกดี

สมุดเด็ก

ด.ช. วชิรวิทย์ พาสาร์

สัปดาห์ที่ 1

จันทร์

อังคาร

พุธ

พฤหัสบดี

ศุกร์

๓. นิทานสร้างแรงจูงใจ

เรื่องของขวัญจากนางฟ้า

นิทานเรื่องของขวัญจากนางฟ้า

รสสวรรค์ วันชัยสิทธิ์

เช้าวันหนึ่งหลังจากที่น้องเก่งรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วน้องเก่งก็เดินไปที่ชั้นวางของเล่น แล้วยกของเล่นออกมาเล่นโดยวางของกระจุกกระจายเต็มห้องไปหมด เล่นจนเหนื่อยแล้วกลับไป ทิ้งๆที่ยังไม่ได้เก็บของเล่น ขณะนั้นเองมีใครคนหนึ่งมาปลุกน้องเก่ง “น้องเก่งตื่นได้แล้วลุกมาเก็บของเล่นกันเถอะ” น้องเก่งลืมตามองของเล่นที่กลาดเกลื่อนเต็มห้องไปหมด น้องเก่งบอกว่า “ผมเก็บไม่ไหวแน่เลย มันเยอะมาก” แล้วน้องเก่งก็ถามว่า “พี่คนสวยเป็นใครครับผมไม่เคยเห็นมาก่อน” “ฉันเป็นนางฟ้าประจำของเล่นที่นี่ มาคอยสอนเด็กๆเก็บของเล่นให้เรียบร้อย เด็กๆจะได้มีของเล่นไว้เล่นนานๆ” นางฟ้าตอบ “พี่นางฟ้าช่วยสอนผมเก็บหน่อยได้ไหมครับ”น้องเก่งถามนางฟ้า “ได้เลยเรามาช่วยกันเก็บนะจ๊ะ” นางฟ้าพูดกับน้องเก่งพร้อมกับสอนน้องเก่งเก็บของเล่นไปด้วย ก่อนอื่นต้องแยกของเล่นก่อน แล้วจึงหยิบของเล่นใส่ตะกร้าเบาๆอย่าโยนหรือขว้างปาจะทำให้ของเล่นพังแล้วจะไม่มีเล่นอีก “น้องเก่งดูซิจัดชุดบล็อกใส่กล่องครบหรือยัง” นางฟ้าถาม “ครบแล้วครับ” น้องเก่งตอบ นางฟ้าบอกให้น้องเก่งยกกล่องบล็อกไปเก็บที่เดิม ให้น้องเก่งจำไว้ว่าหยิบมาจากตรงไหนต้องไปเก็บไว้ตรงนั้น น้องเก่งจัดวางของเล่นอย่างเรียบร้อย นางฟ้ายังบอกอีกว่าเวลาเล่นกับเพื่อนต้องช่วยเพื่อนเก็บด้วย การช่วยเหลือเพื่อนทำให้เพื่อนรักเราและเวลาที่คุณแม่หรือคุณครูบอกให้เก็บของเล่นก็ต้องเก็บทันทีอย่ามัวแต่เล่นอยู่ “น้องเก่งเป็นเด็กน่ารักอยู่แล้วนางฟ้าเชื่อว่าน้องเก่งทำได้แน่นอน” นางฟ้ากล่าวชื่นชมน้องเก่ง แล้วชวนน้องเก่งเก็บของเล่นที่เหลือ น้องเก่งเก็บของเล่นที่เหลือจัดวางบนชั้นได้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย นางฟ้ากล่าวชื่นน้องเก่งว่า เก่งสมชื่อจริงๆ สามารถเก็บได้เสร็จในเวลาที่รวดเร็ว น้องเก่งยิ้มอย่างมีความสุข แล้วนางฟ้าก็หยิบสิ่งหนึ่งมามอบให้น้องเก่ง น้องเก่งแบมือรับสิ่งของพร้อมกับยกมือไหว้กล่าวขอบคุณสิ่งนั้นคือ สติกเกอร์รูปกระต่าย น้องเก่งพูดว่า “โอ้โฮ อยากรได้อยู่พอดี ขอขอบคุณมากครับ” น้องเก่งเป็นเด็กดีเก็บของเล่นได้อย่างเรียบร้อย น้องเก่งจะมีของเล่นไว้เล่นนานๆ นางฟ้าบอกให้น้องเก่งเก็บของเล่นแบบนี้ทุกวันแล้วนางฟ้าจะมาหาอีก จากนั้นนางฟ้าก็หายตัวไป น้องเก่งมองของเล่นที่เก็บอย่างเรียบร้อยและมองสติกเกอร์รูปกระต่ายอย่างดีใจพร้อมกับพูดว่า “นางฟ้าครับ น้องเก่งสัญญาว่าจะเก็บของเล่นให้เรียบร้อยอย่างนี้ทุกวัน

๔.ภาพประกอบกิจกรรมการจัดเก็บของเล่น

ภาพประกอบ ๑- ๒ การแสดงบทบาทสมมติจาก
นิทานเรื่อง ของขวัญจากนางฟ้า

ภาพประกอบ ๓- ๔ การแสดงบทบาทสมมติจาก
นิทานเรื่อง ของขวัญจากนางฟ้า

ภาพประกอบ ๕- ๖ แสดงกิจกรรมการร่วมจัดเก็บ
ของเล่นโดยให้ความช่วยเหลือเพื่อน

ภาพประกอบ ๑- ๒ แสดงกิจกรรมการร่วมจัดเก็บ
ของเล่นโดยจัดเรียงของเล่นได้ถูกที่อย่างเป็นระเบียบ

